

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317010035
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4317010035.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci odsúdeného J. O., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 09.03.2017, sp.zn. 2Pp/4/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31. mája 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného J. O., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného J. O. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, mu uloženému

1/ rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 21.11.2013, sp.zn. 2T/134/2013, právoplatným dňa 21.11.2013, vo výmere 1 roka so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a
2/ rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo 14.04.2016, sp.zn. 2T/26/2016, právoplatným dňa 14.04.2016, vo výmere 1 roka so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú následne písomne odôvodnil vlastným podaním z 09.03.2017 (č.l. 39 spisu).

V písomných dôvodoch sťažnosti proti napadnutému uzneseniu namietal, že pokiaľ bol na začiatku výkonu dvakrát disciplinárne potrestaný, tieto tresty zahladil a získal dve odmeny. Pravidelne telefonuje domov. Každý mesiac mu matka so synom chodia na návštevu. Počas výkonu trestu mu zomrel brat a otec. Myslí si preto, že vykonávaný trest je pre neho príliš prísny. Žiada preto o podmiennečné prepustenie. Chce viesť riadny život, byť matke oporou a riadne sa podieľať na výchove maloletého syna.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu

odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody, Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Ako vyplýva z citovaného zákonného ustanovenia, v prípade výkonu trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému za prečin, ako je tomu v posudzovanom prípade, výkon polovice takéhoto trestu je len jednou, avšak nie jedinou podmienkou, pre podmienečné prepustenie z výkonu tohto trestu. Ďalšími dvomi (tzv. materiálnymi) podmienkami pre taký postup, ktoré musia byť splnené súčasne, je

- že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a
- stav, kedy možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pri posudzovaní týchto podmienok je súd povinný skúmať nielen správanie odsúdeného počas výkonu trestu, ale v prípade, že už v minulosti bol odsúdený pre trestnú činnosť, aj to, či skôr uložené tresty splnili svoj účel, ako aj ďalšie osobné pomery odsúdeného rozhodujúce pre dôvodný predpoklad, že na slobode (po podmienečnom prepustení) bude viesť riadny život.

Neodporúčajúci záver z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce (v ktorom odsúdený trest aktuálne vykonáva), hoci správanie odsúdeného v režime výkonu trestu je aktuálne v komplexe hodnotené pozitívne, korešponduje tak s jeho pôsobením a správaním počas výkonu trestu, ako aj s jeho trestnou minulosťou.

Nemožno prehliadať, a správne súd I. stupňa zdôraznil kritickejší náhľad na posudzovanie podmienok pre podmienečné prepustenie s ohľadom na to, že odsúdený sa v pomerne mladom veku doposiaľ dostal už v 11 prípadoch do konfliktu s Trestným zákonom. Dlhodobu a opakovane sa dopúšťal trestnej činnosti rôznej povahy s prevahou majetkovej a násilnej trestnej činnosti.

Opakovane bol pritom vo výkone trestu odňatia slobody a napriek tomu opakovane recidivoval, dopúšťal sa trestnej činnosti aj v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, čo poukazuje na dôvodnosť záveru o tom, že predchádzajúce ani podmienečné tresty ani výkony trestu odňatia slobody nespĺnili svoj preventívny ani resocializačný účel, v dôsledku čoho existuje dôvodný predpoklad zvýšeného rizika jeho recidívy.

Pokiaľ ide o jeho pôsobenie v režime výkonu trestu, z hodnotiacej správy je zrejmé, že odsúdený mal v počiatočnom štádiu výkonu trestu problémy z adaptáciou na stanovený režim, postupne sa tomuto režimu dostatočne prispôbil. Na druhej strane nevybočuje mimo rámca priemerného väzňa, keď aj podmienky k udeleniu disciplinárnej odmeny si doposiaľ vytvoril len v oblasti zaraďovania do práce (v 2 prípadoch).

Dôvodný je pritom aj záver o menej priaznivej resocializačnej prognóze odsúdeného a strednom riziku sociálneho zlyhania s poukazom na jeho predchádzajúci spôsob života, dlhodobú nezamestnanosť a užívanie návykových látok pred výkonom trestu odňatia slobody.

Je zrejmé, že v prípade posudzovania podmienok pre podmienečné prepustenie nemožno „predpovedať budúcnosť“ ohľadne správania sa podmienečne prepusteného na slobode, avšak súd je povinný skúmať aj zákonnú podmienku pre taký postup, ktorou je stav, kedy možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Túto podmienku možno vždy hodnotiť len s ohľadom na jeho správanie sa počas výkonu trestu, ako aj pred začatím jeho výkonu, a to obzvlášť v prípade skoršej recidívy trestnej činnosti.

Súd I. stupňa po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí preto nepochybil pri hodnotení splnenia podmienok na podmienečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Na tom základe nadriadený súd dospel k záveru, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď žiadosť odsúdeného o podmienečné prepustenie z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody zamietol z dôvodu nesplnenia materiálnych podmienok na taký postup uvedených v § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona pri zohľadnení aj ústavy na výkon trestu, v ktorom odsúdený trest vykonáva (§ 66 odsek 2 Trestného zákona).

Krajský súd v Nitre na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.